

на циганитѣ цѣла жълтица. Казвай, защо открадна паритѣ на майка си?

Неновица дигна глава, погледна умилно детето си и нисичко каза:

— Не, не е той. Николчо не ги е открадналъ, а слугата и слугинята.

Тия майчини думи окуражиха маминото детенце, което се ококори:

— Азъ никога не съмъ влизалъ въ зимника и не съмъ можалъ да зная, де мама си крие паритѣ, твърдо и грубо рече той.

— Ами кой ти дава да харчишъ изъ града и по веселбитѣ, питаше бащата.

— Азъ му давахъ, излъга майката.

Бащата, майката и синътъ влѣзоха въ стаята и решиха да закаратъ слугата и слугинята въ полицията и тамъ да ги мжчатъ, да кажатъ, де сж паритѣ. Така и стана. Слугинята и слугата бѣха заведени въ полицията, биха ги, изпитваха ги, разтърсваха ги — нищо не намѣриха. Тѣ съ плачъ и сълзи на очи отговаряха, че нищо не сж земали и че виждали Николча много пжти да влиза въ зимника.

|| Цѣли два месеца държаха затворени набеденитѣ слуги и много пжти ги водиха предъ сждията да ги сждятъ. Презъ това време въ дома на Нено чорбаджи дойде нѣкой търговецъ, донесе и предаде на Нена две кесии пари (2000 гроша), които му длъжеше по записи. Паритѣ бѣха преброени на околчастата маса и прибрани въ кесии. После Нено и търговецътъ затвориха вратата на стаята и излѣзоха горе да се почерпятъ гюлова ракия съ мезе.

Ала въ този мигъ единъ младъ човѣкъ съ зачервенияло лице и съ подпухнали очи се приближи